

blev gennemført i sidste samling og stadig ikke er genfremsat.«

Vedrørende spørgsmålet om folkeafstemning anføres det i fremsættelsen:

»Som også nævnt af regeringen ved fremsættelsen i fjor er lovforslaget af en sådan karakter, at det efter krav fra 60 af folketingets medlemmer efter sin vedtagelse kan underkastes folkeafstemning. Det konservative folkeparti har ikke bedt om en sådan folkeafstemning og vil ikke bede derom. Men vi kan og vil naturligvis ikke fratage vælgerne deres ret til at få forslaget til endelig afgørelse ved en folkeafstemning, hvis 60 modstandere af loven i folketinget benytter deres grundlovshjemlede ret til at kræve dette.«

Under 1. behandlingen af lovforslaget blev spørgsmålet om folkeafstemning på ny berørt af fremskridtspartiets ordfører. Hertil anførte ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen) bl.a. følgende, jfr. Folketingstidende 1976-77, folketingets forhandlinger, sp. 3968:

»Hr. Kjærulff-Schmidt rørte ved spørgsmålet, da han sagde, at vælgerne ikke havde taget stilling til atomkraft. Jo, vi har haft valg, efter at det første forslag om atomkraft er fremsat. Vælgerne har haft lejlighed til ved et folketingsvalg at tilkendegive deres opfattelse. Men når folketingsvalget kommer, uanset på hvilket tidspunkt, så er vi nogle stykker, der skal yde vort bidrag til, at atomkraftspørgsmålet bliver hovedspørgsmålet i denne valgkampagne, for det er det tilstrækkeligt alvorligt til. Det kan vi være enige om.

Folkeafstemning, javel, hvis det er betingelsen, så kan vi tale om det. Vi har ikke behov for en folkeafstemning i den sag, men hvis vi kun kan komme igennem med atomkraftsagen ved at knytte en folkeafstemning til det, så kan vi tale om det, men beslutningen må selvfølgelig først tages her. Det er folketinget, der afgør tingene som lovgivningsmagt, så kan man spørge befolkningen, om de ønsker at sætte det til side, som folketinget har bestemt. Vi er klar til det, vi er ikke ængstelige for en folkeafstemning, og det er mere afgørende nu at få en beslutning, der haster kolossalt, end at blive ved med at tale om sagen på den måde som desværre adskillige gør her i salen og andre steder.«

Disse bemærkninger blev fulgt op af ordføreren for det radikale venstre (Lone Dyb-

kjær) der, jfr. Folketingstidende a.st., sp. 3973 bl.a. udtalte følgende:

»Vælgerne har jo ikke haft lejlighed til at stemme om spørgsmålet om atomkraftværker, og hvis hr. Ninn-Hansen føler, at atomkraftværker er et så afgørende spørgsmål, må det vel også være rigtigt at tage det væk fra den almindelige politiske debat, der jo vil komme til at omhandle mange ting, og lægge det ud til f.eks. en folkeafstemning.

Til aller sidst: Hr. Ninn-Hansen sagde, at vi ikke har behov for nogen folkeafstemning. Nej, det er måske heller ikke så afgørende. Det afgørende er, om folket har behov for en folkeafstemning.«

Hertil anførte Ninn-Hansen følgende, jfr. sp. 3976:

»Vedrørende spørgsmålet om folkeafstemning sagde fru Lone Dybkjær: Ja, men det vil da være bedre med en folkeafstemning end et folketingsvalg. Måske. Jeg har blot sagt, at hvis vi får et folketingsvalg, hvornår vi end får det, må vi selvfølgelig søge at gøre de alvorligste sager til hovedproblemet, og det er dette. Men en folkeafstemning forudsætter en beslutning truffet i folketinget – og det radikale venstre har jo altid henholdt sig til grundloven – først folketinget, så kan man gå ud og spørge befolkningen, der kan sige ja eller nej. Der er ikke så langt imellem os i den sag; hvis det er vejen frem, så lad os finde frem til det.«

Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

7. Forslaget til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark blev genfremsat af det konservative folkeparti den 11. marts 1977. Der fremkom ikke i forbindelse med forslaget behandling i folketinget nye synspunkter vedrørende folkeafstemning.

Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

8. Den 16. november 1977 genfremsatte fremskridtspartiet sit forslag til lov om folkeafstemning om atomkraft i Danmark.

Lovforslaget blev som ved tidligere behandlinger afvist af et stort flertal blandt folketingets partier.

9. Forslag til lov om folkeafstemning om atomkraft i Danmark blev påny fremsat den 18. april 1979 af fremskridtspartiet. Der fremkom ikke i forbindelse med forslaget behandling i folketinget nye synspunkter vedrørende dette spørgsmål.